

**UCHWAŁA NR XXVII/189/2016
RADY POWIATU SOKÓLSKIEGO**

z dnia 20 grudnia 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Sokółce

Na podstawie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996,1579) oraz art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r., poz. 814 i 1579) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pani Ewy R. na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Sokółce w sprawie działań skutkujących brakiem aktywizacji zawodowej skarżącej.

§ 2. Uzasadnienie prawne i faktyczne, stanowiące załącznik do uchwały, stanowi integralną część uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Franciszek Budrowski

Uzasadnienie

Skarga Pani Ewy R. z 17.11.2016 r. złożona do Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Sokółce w sprawie działania Dyrektora skutkującego brakiem aktywizacji zawodowej skarżącej, w dniu 22.11.2016 r. została przekazana do Rady Powiatu Sokólskiego celem rozpatrzenia według właściwości.

W przedmiotowym piśmie Pani Ewa R. wyjaśnia, że w wyniku własnej inicjatywy znalazła pracodawcę, który chciał ją zatrudnić w ramach tzw. prac interwencyjnych, natomiast nie została skierowana na w/w formę aktywizacji zawodowej, pomimo iż w indywidualnym planie działania ma przewidziane, obok podstawowych usług rynku pracy, również wsparcie instrumentami rynku pracy w celu podjęcia zatrudnienia, a ponadto jako osoba posiadająca przynajmniej jedno dziecko w wieku do 6 roku życia kwalifikowana jest jako osoba będąca w szczególnej sytuacji na rynku pracy. W ocenie Pani Ewy R. przyczyną powyższego stanu rzeczy była bezpośrednia decyzja Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Sokółce o zakazie skierowania jej na powyższą formę aktywizacji, która to decyzja niezgodna jest z Procedurą i Regulaminem nr 4 w sprawie organizowania prac interwencyjnych w Powiatowym Urzędzie Pracy w Sokółce. Skarżąca wyraziła nadzieję na szybką zmianę decyzji celem podjęcia przez siebie pracy.

Pismem z dnia 01.12.2016 r. nr OR-II.1510.16.2016 zwrócono się do Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Sokółce z prośbą o wyjaśnienia i ustosunkowanie się do treści pisma Pani Ewy R., w odpowiedzi na które Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy pismem Nr CAZ.EW.0551-1/16 z dnia 05.12.2016 r. udzielił stosownych wyjaśnień.

Po wnikliwym rozpatrzeniu skargi, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645, 691, 868, 1265, 1579, 1860) oraz zapisy Procedury Nr 4 Prace interwencyjne oraz Regulaminu organizowania prac interwencyjnych w Powiatowym Urzędzie Pracy w Sokółce, oraz po zapoznaniu się z wyjaśnieniami udzielonymi przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Sokółce, należy uznać ją za bezzasadną w oparciu o poniższe uzasadnienie.

Zgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645, 691, 868, 1265, 1579, 1860) prace interwencyjne oznaczają zatrudnienie bezrobotnego przez pracodawcę, które nastąpiło w wyniku umowy zawartej ze starostą i ma na celu wsparcie bezrobotnych. Wsparcie to przyjmuje postać refundacji przez starostę, w imieniu którego działa dyrektor powiatowego urzędu pracy, części kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych. W Powiatowym Urzędzie Pracy w Sokółce kwestie związane z organizacją robót publicznych: zasady ich organizacji, zasady postępowania przy rozpatrywaniu wniosku, finansowanie itp. uregulowane zostały w następujących dokumentach : Procedurze Nr 4 Prace interwencyjne oraz Regulaminie organizowania prac interwencyjnych w Powiatowym Urzędzie Pracy w Sokółce. Pracodawca zainteresowany zorganizowaniem prac interwencyjnych powinien złożyć do PUP wnioski, w którym podane będą m.in. dane firmy, liczba bezrobotnych proponowanych do zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych, okres zatrudnienia oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje i inne wymogi; miejsce i rodzaj prac, które mają być wykonywane przez skierowanych bezrobotnych, a także proponowana wysokość wynagrodzenia i wysokość refundacji. Powiatowy Urząd Pracy w Sokółce rozpatruje i realizuje wnioski w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy i procedury oraz kieruje do aktywizacji osoby, które spełniają wymagania pracodawcy i kryteria ustawowe. Ocena merytoryczna wniosku jest kilkietapowa i zgodnie z pkt. VI. Procedury Prace interwencyjne zawiera:

a) potwierdzenie zdolności finansowej realizacji wniosku przez pracownika merytorycznego;

b) dokonanie oceny wniosku, analiza dotychczasowej współpracy w ramach programów aktywnych i sprawdzenie kwalifikowalności Pracodawcy przez pracownika merytorycznego;

c) w przypadku gdy wniosek nie zawiera błędów formalnych i merytorycznych pośrednik pracy sprawdza czy w ewidencji osób bezrobotnych są kandydaci kwalifikujący się do skierowania na prace interwencyjne;

d) ocenę i kwalifikację wniosku przez Kierownika Centrum Aktywizacji Zawodowej;

e) potwierdzenie przez Głównego Księgowego zgodności wydatku z planem wydatków na dany rok oraz określenie zdolności do sfinansowania realizacji wniosku w przypadku gdy Kierownik CAZ wnioskuje o przyjęcie wniosku do realizacji;

f) decyzję Dyrektora PUP o przyjęciu wniosku do realizacji lub odmowie przyjęcia wniosku do realizacji.

Skierowanie do podjęcia zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych może otrzymać każda osoba bezrobotna zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy – zgodnie z ustalonym profilem pomocy oraz indywidualnym planem działania. Z wyjaśnień Dyrektora PUP wynika, iż Pani Ewa R., posiadająca wykształcenie wyższe, była ostatnio zarejestrowana w PUP w Sokółce jako osoba bezrobotna w okresie od dnia 18.10.2016 r. do dnia 23.11.2016 r. (wyłączona z ewidencji z powodu zmiany miejsca zameldowania lub pobytu zainteresowanego poza obszarem działania PUP - przeniesienie rejestracji do PUP w Białymstoku w związku ze zmianą miejsca zamieszkania). Podczas ostatniej rejestracji Pani Ewa R. odbyła rozmowę z doradcą klienta, w wyniku której bezrobotnej został ustalony II profil pomocy. W wyniku rozpoznania potrzeb i oczekiwań bezrobotnej wspólnie z doradcą klienta został również opracowany indywidualny plan działania, w ramach którego zaplanowane zostały następujące zadania – kontakt wizyta u doradcy klienta oraz samodzielne poszukiwanie ofert pracy, w tym przez kontakty bezpośrednie z pracodawcami, kontakty telefoniczne, składanie dokumentów aplikacyjnych, analizę ogłoszeń prasowych, korzystanie ze stron internetowych lub giełdy pracy. Wbrew twierdzeniom Pani Ewy R. zawartym w przedmiotowej skardze, w opracowanym indywidualnym planie działania nie został przewidziany jej udział w aktywnych formach organizowanych przez urząd, tym samym skarżąca nie mogła być kierowana na prace interwencyjne.

Dodatkowo stwierdzić należy, iż pracodawca zainteresowany zatrudnieniem pracownika w ramach prac interwencyjnych winien określić w swoim wniosku m.in. niezbędne lub pożądane kwalifikacje i inne wymogi oraz rodzaj prac, które mają być wykonywane przez skierowanych bezrobotnych, nie ma natomiast możliwości wskazania imiennie konkretnej osoby, z którą chciałby nawiązać stosunek pracy. Wnioski o organizowanie prac interwencyjnych nie zawierają zatem danych personalnych osób, które mają być skierowane na proponowane stanowisko pracy. Z wyjaśnień Dyrektora wynika, iż podczas oceny merytorycznej wniosku pracownik sprawdza czy w ewidencji osób bezrobotnych są kandydaci kwalifikujący się do skierowania na prace interwencyjne, nie podając danych personalnych tych osób. Kandydaci dobierani są wg wymagań, określonych przez pracodawców, dotyczących m.in. wykształcenia i kwalifikacji. Przykład oceny merytorycznej dokonywanej przez pracownika jest następujący: „W ewidencji osób bezrobotnych są kandydaci spełniający kryteria ustawowe i wymagania pracodawcy do skierowania na prace interwencyjne”. Po dokonaniu oceny przez Dyrektora PUP, pozytywnym rozpatrzeniu wniosku i poinformowaniu pracodawcy o przyjęciu wniosku do realizacji, wniosek jest podejmowany do realizacji przez pośrednika pracy, który wybiera kandydatów, spełniających

kryteria ustawowe i wymagania pracodawcy, do skierowania do prac interwencyjnych i ustala z pracodawcą terminy stawienia się w celu dokonania wyboru odpowiedniej osoby do pracy.

Należy podkreślić, iż Pani Ewa R. we wniesionej skardze nie precyzuje, o którego pracodawcę chodzi, taką wiedzą nie dysponuje również Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Sokółce. Jak podkreśla Dyrektor PUP w Sokółce w złożonych wyjaśnieniach, skarżąca w swoim piśmie nie opisuje żadnych faktów ani zdarzeń, które byłyby znane urzędowi, w związku z tym nie można jej przypisać do żadnej ze spraw z wniosków złożonych w okresie od 18.10.2016 r. (data rejestracji Pani R. w urzędzie) do 17.11.2016 r. (data złożenia skargi). Do urzędu w ww. okresie wpłynęło 7 wniosków o organizowanie prac interwencyjnych na 9 miejsc pracy, z tego 6 wniosków zostało rozpatrzonych pozytywnie i przyjętych do realizacji, o czym wnioskodawcy zostali poinformowani odrębnymi pismami. Jeden wniosek pozostaje w rozpatrzeniu, jest jeszcze w fazie oceny merytorycznej. Pracodawcy w złożonych wnioskach wymagali od kandydatów do pracy wykształcenia minimum: wyższego; średniego; średniego zawodowego; podstawowego, zawodowego lub średniego a także nie wymagali konkretnego wykształcenia. Pomijając nawet kwestię, iż Pani Ewa R. nie miała przewidzianego w indywidualnym planie działania udziału w aktywnych formach organizowanych przez urząd, to nadmienić należy, że kandydatów do skierowania na prace interwencyjne w ramach wniosku złożonego przez pracodawcę na zatrudnienie osoby z wykształceniem wyższym (takim jakie posiada skarżąca) wg stanu na dzień 17.11.2016 r. było 327 osób, z tego 163 długotrwale bezrobotnych. Z wyjaśnień Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy wynika natomiast, iż Pani Ewa R. była aktywizowana w 2006 r. w ramach prac interwencyjnych a w ciągu ostatniego roku dwukrotnie w ramach robót publicznych. Wbrew zatem zarzutom przedstawionym w skardze, Powiatowy Urząd Pracy w Sokółce realizował względem skarżącej działania, które miały się przyczynić do jej powrotu na rynek pracy i podjęcia trwałego zatrudnienia.

Mając na uwadze powyższe, skargę Pani Ewy R. z dnia 17 listopada 2016 r. na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Sokółce w sprawie działań skutkujących brakiem aktywizacji zawodowej skarżącej należy uznać za bezzasadną.